

Szegedi Zenei Hetek, 1961

Középiskolai kórusok hangversenye

A zenei hetek szerda esti hangversenyén a zeneművészeti Szakiskola nagytérmeben, három középiskolai kórus, a Ságvári Endre, a Tömörkény István Általános Gimnázium és a Vasútforgalmi Technikum ének-kara szerepelt. Rajtuk kívül fellépett a Felsőfokú Tanítóképző Intézet kórusa is. A szegedi felsőfokú oktatási intézmények énekkarainak meghirdetett hangversenye ugyanis sajnálatosképpen elmaradt; a tanítóképző kórusa ezzel a fellépésével kapcsolódott be a zenei hetek műsorába.

Elsőnek a Vasútforgalmi Technikum kórusa énekelt. A műsor megválasztása, előadsmódjuk kiforrottsága azt bizonyítja, hogy az énekkar az utóbbi időben örvendetesen sokat fejlődött. Legnagyobb sikerrel a Ságvári Gimnázium vegyeskara lépett fel. Az évek óta rendszeresen dolgozó kórus jó munkájának eredményei szemléletesen bontakoztak ki: többek között a szolamok kidolgozottsága, ereje és szépsége, a monumentális hatások érvényesítése. Mihály Doni legények című kórusművét a mondanivalót tökéletesen kifejező, temperamentumos előadásban hallottuk, az iskola hegedűsökből és harmonikásokból álló kis zenekarának kíséretével. A Tömörkény Gimnázium énekkara tavaly októbertől az idén februárig nem működött. Mostani szereplésükön azonban ez szinte megse látszott, olyan jól egybeforrt együttest hallottunk. Különösen dicsérendő, hogy vállalkoztak Mendelssohn A Neckar folyó dicsérete című érdekes munkájának bemutatására. Megérdemelt sikerrel szerepelt a tanítóképző kórusa is, mindenekelőtt Bárdos Lajos Tilinkós című művének szép előadásával.

A kórusokat Szécsi József és Mihálka György vezényelte. Szécsi József a monumentális hatásokat keresi, Mihálka Györgyöt pedig mindenekelőtt a különleges hangzások kifejezésének problémái érdeklik. Természetesen mindkét feladást jól oldotta meg, és mindkettő sajátos szintet jelent a szegedi énekkari mozgalomban.

Sajnálatos viszont, hogy a Rózsa Ferenc Általános Gimnázium énekkarának meghirdetett és érdeklődéssel várt szereplése elmaradt.

Politechnikai bemutató foglalkozás öt megye pedagógusainak Újszegeden

Mezőgazdasági politechnikai bemutató foglalkozást és tapasztalatserét tartottak tegnap Újszegeden, a Rózsa Ferenc Gimnáziumban a Csongrád megyei tanács művelődésügyi osztálya, valamint a TIT megyei biológiai szakosztályának rendezésében. A bemutatóval egybekötött tapasztalatserén Bács-Kiskun, Békés, Pest, Haidú és Csongrád megye politechnikai foglalkozásokat vezető pedagógusai vettek részt, mintegy hatvanan, főleg biológus-szakos tanárok. A vendégeket dr. Körvélyessy László, a TIT megyei biológiai szakosztályának titkára üdvözölte, majd Horváth Ferenc, a Rózsa Ferenc Gimnázium igazgatója tartott tájékoztatót az iskolában immár negyedik éve folyó gyakorlati oktatás eredményeiről.

Hangsúlyozta, hogy az idén erősítőző dijaknak első ízben kerülnek ki az iskolából kész szakmával a

Május 15-én lép életbe a kormány új intézkedése, mely szerint a munkásszállások lakói egységes elvek alapján fizetnek majd térítési díjat. Szegedi legnagyobb munkásszállására, a Kossuth Lajos sugárúti építőipari szállóra éppúgy vonatkozik ez a rendelet, mint a többire. Vajon miként foglalkoztak tehát vele, hogyan magyarázták meg a lakóknak jogosultságát, helyességét, méltányosságát?

Amiről nem tudtak

A vállalat igazgatója és szakszervezeti bizottsága a rendeletnek megfelelően elkészítette a besorolást és felterjesztette a minisztériumhoz. Amíg a jóváhagyás meg nem érkezik, nem érdemes gyűlésen foglalkozni vele — tájékoztattott a szálló gondnoka.

Tudjuk mi azt, hogy a rendeletet végre kell hajtani, de azért velünk is beszélgethettek volna. Legálább egy lakógyűlést megérdemelné a téma — mondta néhány perccel később Szalay József, a szálló egyik lakója.

Kinek lehet igaza? Az, hogy a könyvtárszobában jó kétórás vita alakult ki a rendelettel kapcsolatban, arra enged következtetni, hogy Szalay Józsefnek. Az érvek és ellenérvek csatájában szinte minden jelenlévő véleményét nyilvánított. De néhány felszólalás után már kiderült, hogy a munkásszállás lakói nem ismerik közelebbről az intézkedést.

Egy dologban mindenekelőtt megegyeztek a vélemények. Abban, hogy ez a korszerű, pompás szálloda nagyon jó, és szívesen laknak benne. De sokallnak, ha 180 forintot kellene fizetni érte havonta. Arról ugyanis nem tudtak, hogy például őket nem az első, hanem valószínűleg a másodosztályba sorolják, tehát legfeljebb 140 forintot fizetéséről lehet szó, ami a családok esetében csupán 105 forintot jelent, miután 15 százalékot levonnak a díjból. Még arról sem hallottak, hogy szállásuk fenntartási költsége több mint 300 forintot tesz ki havonta egy-egy személyre osztva. Vagy azt sem mondták el nekik, hogy a Csongrád megyei Építőipari Vállalat minden lakó után napi 8 forintot fizet az Építésügyi Minisztériumnak.

Méltányos-e?

Igaza volt, nagyon is igaza volt Szalay Józsefnek: megérte volna, ha erről a témáról összehívna egy röpgyűlést.

Sajnos, csak tegnap

Rögtönzött gyűlés a térítési díjról

a Kossuth Lajos sugárúti munkásszálláson

kaptam kézhez a rendelet végrehajtási utasítását, úgy-hogy eddig magam sem ismertem a részleteket, s persze nem is tudtam választolni az ezzel kapcsolatos kérdésekre — mondta Takács Alajos, a lakóbizottság elnöke. — Pedig kérdés sok volt, mióta az újságokban megjelent az intézkedésről szóló tudósítás.

Bizony, sokat beszéltek róla egymás között az emberek — állította Veszelyovszky István szakszervezeti bizalmi is.

Jelentést adtam a szálló lakóinak véleményéről — tette hozzá Takács Alajos —, és ezzel minden el volt intézve.

Fizetni kell! Senki sem örül annak, ha pénztárcáját nagyobb kiadások terhelik, mint korábban. Mégis leginkább megértés dőlg, hogy belássa valaki: méltányos ez a rendelkezés és jogos. Méltányos, mert elmentéket szüntet meg, mégpedig igazságos elvek alapján, s jogos, hiszen a térítést illő szolgáltatásokban részesülni kell. Hiába hangzottak el ijesztő szavak arról, hogy a vidékről jövő és csak 8–900 forintot kereső munkások nem bírják majd kifizetni a bért, érdekes »véletlen«, hogy ilyen ember egy sem volt jelen a könyvtárszobában, de olyan igen, mint például a mélykúti Farkas Sándor, aki havi 1600-at keres. Tehát tévedés azt hinni, hogy mindenki kivétel nélkül a térítés ellen beszélt. Nem! De velük persze nem kellett vitatkozni.

A lakók kényelmében

Némely kérdésben pedig a vitatkozóknak volt igazuk. Történetesen abban, hogy a szálló vezetősége tehetne még egyet s mást a lakók kényelmének érdekében.

Annak idején a ruhaágyarái közös kúrt fűtnek az épület vízellátásának biztosítására. Ez nem baj, az viszont igen, hogy sokszor nincs vízük, még a pincében sem. Ilyenkor sem inni, sem tisztálkodni nem tudnak.

Abban is igazuk volt, hogy a mosás és vasalás lehetőségét meg lehetne teremteni úgy is, hogy senki se járjon rosszul vele. Az ugyanis nem megoldás, hogy a »portás bácsi felelőse néhány forintért kimos és kivasal mindenkinek« — ahogy a gondnok mondta —, mert a fürdőszobákban lehet ugyan mosni és szárítani, de felelősséget nem vállalnak érte. Villanyáramot azonban csak villagításra szabad használni a háziszabályok szerint. A lakók sze-

rint viszont egy szárító- és vasalóhelyiséget be lehetne rendezni a korszerűség jegyében.

„Nyílt sisakkal!”

Peregtek a kérdések, feleletek a rögtönzött gyűlésen. Sokszor annyian beszéltek egyszerre, hogy érteni sem lehetett, ki mit mond. Mintha régóta lezárt zsilipet nyitott volna fel az alkalom, úgy hömpölyögtek az indulatok, záporoztak a szavak. S tekintve, hogy az új munkásszálló mindössze hat hónapja népesült be, talán még a vezetés tapasztalatlanságára vezethető ennek az egészségtelen jelenségnek a felelőssége. Úgy látszik, még mindig hangoztatni kell, hogy felnőtt, szellemileg és politikailag érett emberekkel lehet, sőt csak »nyílt sisakkal« lehet szót érteni!

A Kossuth Lajos sugárúti építőipari munkásszálláson hivatalosan még nem foglalkoztak a térítési díjról szóló rendelettel. Első pillantásra kellemetlen feladatnak tűnhetett az érintettek előtt beszélni róla, vagy talán még korainak tartották. Tévedtek. De ha késiek is, el még nem késnek arról, hogy pótolják a mulasztottakat.

F. K.

Miért nem hasznosítják megfelelően a szegedi vármaradványt?

A műemlék és városképvédelmi albizottság érdekes javaslatai

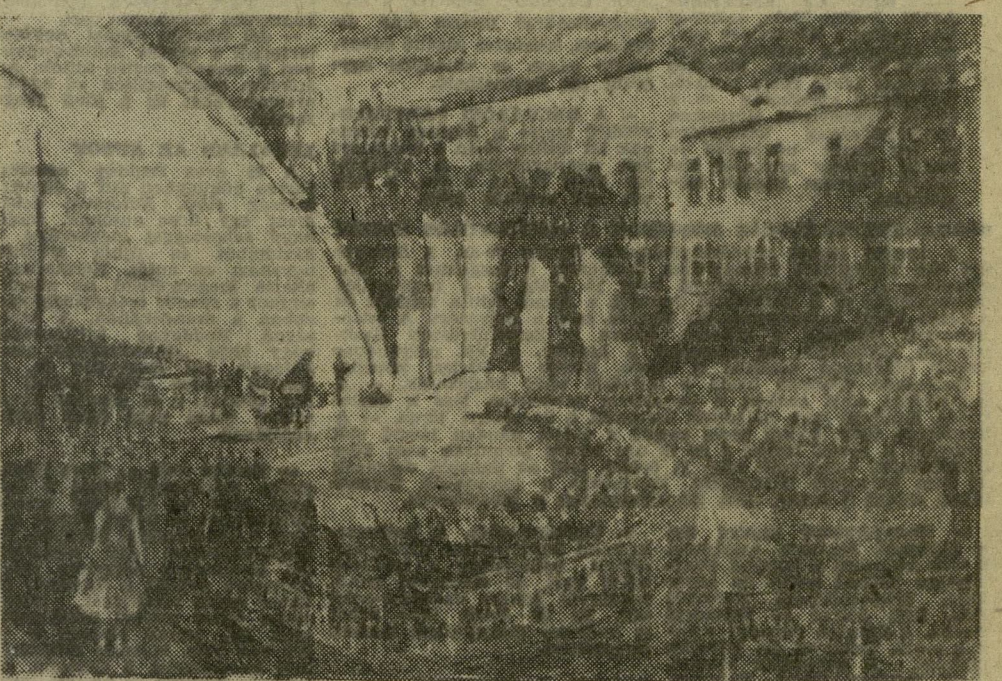
A szegedi műemlék- és városképvédelmi albizottság legutóbbi ülésén többek között szóba került a vár is. Bíralták az ülést a múzeumot, mert a kezelésében lévő várat — amelynek rendbehozására több mint egymillió forint fordítottak — nem hasznosította megfelelően. Berendezték ugyan a város történeti múzeumot a belső termekben, a vár egyik oldalán megépített kőár azonban még mindig üresen áll. Ez a kihasználatlanság ellentétben a korszerű műemlékvédelem alapelveivel is. Ma már nem újítanak fel műemlékeket csupán azért, mert azoknak történelmi becsük van, hanem igyekeznek az ilyen épületeket célszerűen hasznosítani is.

Mivel a szegedi vár tetejét a tatarozáskor teljesen rendbehozták, ott viszonylag csekély befektetéssel korszerű, kényelmes terrasz presszó, cukrászda alakítható ki. A műemlék- és városképvédelmi albizottság véleménye szerint egy ottani kulturált szórakozóhely egyáltalában nem zavarná a szegedi vármaradvány történelmi értékét, műemlékjellegét, ugyanak-

kor pedig jelentős idegenforgalmi látványosság is lehetne. Az albizottság ezért javasolja a szegedi tanácsnak, a vendéglátóiparnak, rendezzen be ilyen jellegű szórakozóhelyet a vár lapos tetején. Ezzel a javaslattal az ülést a múzeum igazgatója is egyetértett.

Szegeden az utóbbi években komoly feladatokat oldottak meg az építések a városrendezés, a városkép szépítése terén. Mivel a következő években ilyen munkát még fokozni kell, a bizottság javasolja a városi tanácsnak, hogy az utolsó két évben sikerrel lebonyolított felszabadulási pályázatokat az irodalom és képzőművészet mellett terjeszse ki az építőművészetre is. Tüzzön ki díjakat Szeged valamilyen építészeti, városrendezési kérdést eredményesen megoldó építésznek is a legközelebb meghirdetendő felszabadulási pályázaton. A fentiekben kívül még számos kérdésben foglaltak állást ezen az ülésen. Javasolják többek között, nyissák meg bizonyos napokon az idegenforgalom számára a városi tanács háza szép dísztermét.

Díjnyertes fiatal művész első kiállítása

Hemmert János, fiatal szegedi festőművész vasárnap rendezte meg első egyéni kiállítását a Képzőművészeti Vállalat Klauzál téri kiállítási csarnokában. A kiállítást déli 12 órakor Turay Géza, a városi tanács művelődésügyi osztályvezetője nyitja meg. Képzőművészeti anyagának egyikét, »Paul Robeson Szegeden« című művét ábrázolja, amely a városi tanács felszabadulási képzőművészeti pályázatán harmadik díjat nyert.

Támogassák a községi népfront bizottságok a mezőgazdasági munkaverseny-mozgalmat

A szegedi járási népfront-munkát vitatta meg a Hazafias Népfront megyei elnöksége

Csütörtökön a szegedi népfrontbizottság Vörösmarty utcai helyiségében tartotta ülését a Hazafias Népfront Csongrád megyei elnöksége. Az ülés első napirendi pontjaként Sajó Gyula, a Hazafias Népfront Szeged járási elnöke számolt be a járási és községi népfrontbizottságok és elnökségek munkájáról.

A jelentés tényei azt bizonyítják, hogy a szegedi járásban az utóbbi hónapokban tovább erősödött, tovább javult a népfrontbizottságok sokoldalú tevékenysége. Jelenleg

egyik legfontosabb feladatuk a termelőszövetkezetek segítése.

Örvendekes eredmények vannak ezen a területen is a szegedi járásban. A nagy látogatottságnak örvendő termelőszövetkezeti jogpro-

paganda előadások zökkenésmentes, eredményes szervezésében jeles munkát végeztek a népfront járási aktívái. 320 ilyen előadást tartottak filmvetítéssel az elmúlt télen a járás községeiben. A jogpropaganda-előadásokat egyéb jogi kérdésekkel foglalkozó előadásokkal is kiegészítették, amelyeket a Szegedi Járásbíróság kiküldött munkatársai tartottak.

A járási népfrontbizottság karöltve a községi bizottságokkal mozgalmat indít a régi és új termelőszövetkezetekben a szakmunkás képzés szervezése és megindítása érdekében is.

A balástyai népfrontbizottság tervbevette például egy kihelyezett mezőgazdasági technikum megindítását. Ezzel kapcsolatban a járási népfront bizottság fokozott

tab mértékben kíván a fali értelmiségre támaszkodni.

A beszámoló utáni vita során több kiegészítő javaslat hangzott el. A javaslatok különös fontossággal vették föl a szakmunkás képzés szervezését. Javasolták a járási bizottságnak, hogy népszerűsítse a kéteves ezüstkalászos gazdatanfolyamok részvevői előtt a szakmunkásvizsga és oklevél megszerzésének gondolatát.

Az elnökségi ülés elhatározta, hogy a megyei párt és tanács szervekkel, valamint a szakszervezetekkel folytatott előzetes tanácskozás után a megyei népfront bizottság május 11-i üléséle terjesztik a mezőgazdasági munkaverseny-mozgalmat megindításával, illetve kiszélesítésével kapcsolatos népfrontmunka feladattervet.